

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/607/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112231937
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1112231937.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobkýň: X/ L.. O. B., N. D. X.. Č.. XX, N., X/ O. Č., N. D. X.. Č.. XX, N., obe zast. advokátom JUDr. Ivanom Jánošíkom, Klincová ul. č. 35, Bratislava, proti žalovanej: Mestská časť Bratislava - Ružinov, Mierová ul. č. 21, Bratislava, o vylúčenie veci z exekúcie, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 29. mája 2014, č. k. 4C/179/2012-85, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti m e n í tak, že žalovanej sa náhrada trov prvostupňového konania nepriznáva.

Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobkyniam 1/, 2/ trovy konania 271,02 eur, k rukám ich právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Súd prvého stupňa konanie zastavil v zmysle § 96 ods. 1, 3 O. s. p. z dôvodu, že žalobkyne vzali žalobu späť. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p., keď vychádzal z toho, že žalovaná procesne zavinila zastavenie konania. Žalobkyne, ako vlastníčky bytov v bytovom dome na D. X. Č.. XX - XX S. N., sa domáhali vylúčenia veci z exekúcie, ktorá bola vedená na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1Er/1186/2012 na návrh oprávneného - Mestskej časti Bratislava - Ružinov, a to rozostavaných bytov v predmetnom bytovom dome a k nim prislúchajúcim podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach a pozemku, ktoré nikdy neexistovali (a neexistujú), pričom vlastníctvo k uvedeným nehnuteľnostiam bolo predmetom súdneho sporu. Exekúcia tak smerovala voči neexistujúcim bytom, ako aj podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a pozemku, čím zasahovala do vlastníckych práv žalobkýň, nakoľko hrozilo zmenšenie ich podielov k reálne existujúcim bytom. Žalovaná vydala dňa 4. 9. 2012 potvrdenie, že v predmetnom bytovom dome nikdy neexistovali a ani v súčasnosti neexistujú žiadne rozostavané byty. Na základe tohto postupu žalovanej došlo k výmazu neexistujúcich bytov, ako aj k zmene spoluvlastníckeho podielu právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20. 3. 2013, č. k. 21C/132/2010 (právoplatným dňa 18. 4. 2013). Z tohto dôvodu odpadol predmet konania, a to práve na základe postupu žalovanej vydaním potvrdenia, ktoré malo za následok rozhodnutie súdu o neexistencii rozostavaných bytov. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade ide o excindačnú žalobu, postup žalovanej mal podľa súdu prvého stupňa za následok aj späťvzatie žaloby na vylúčenie veci z exekúcie a z tohto hľadiska žalovaná procesne zavinila zastavenie konania.

Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná a napadla ním výrok o trovách konania. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že náhradu trov konania neprizná žiadnemu z účastníkov konania, resp., aby ho v napadnutej časti zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedla, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval ust. § 146 ods. 2 druhá veta O. s. p., hoci mal postupovať podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p. Súd prvého stupňa zmätočne v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvú vetu O. s. p., avšak z jeho odôvodnenia je zrejmé, že aplikoval druhú vetu citovaného ustanovenia. Žalovaná má za to, že v predmetnom prípade nebola naplnená ani jedna z kumulatívnych podmienok k tomu, aby bola žalovaná zaviazaná k náhrade trov konania, t. j., že žaloba nebola dôvodná a späťvzatie žaloby nebolo zavinené žalovanou. Pokiaľ ide o nedôvodnosť žaloby, žalovaná uviedla, že žalobkyniam v spore chýbala aktívna vecná legitímácia. Na byty a spoluvlastnícke podiely k nim prislúchajúce, ktoré sa nachádzajú vo vlastníctve žalobkýň, totiž žiadne exekučné záložné právo zriadené nebolo. Rovnako v danom prípade sa malo jednať o nerozlučné hmotnoprávne spoločenstvo účastníkov - všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na D.Á. X. Č. XX - XX S. N. ako spoluvlastníkov spoločných častí, zariadení a pozemku (§ 19 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z. z.). Ak teda žalobkyne určili okruh účastníkov tohto sporového konania odchylné od okruhu účastníkov podľa hmotného práva, ich žalobe by nebolo možné vyhovieť pre nedostatok vecnej legitímácie vyplývajúcej z hmotného práva. Pokiaľ ide o procesné zavinenie zastavenia konania, žalovaná uviedla, že medzi vydaním potvrdenia o neexistencii predmetných bytov a späťvzatím žaloby nemožno nájsť priamu príčinnú súvislosť, ktorá by zakladala procesné zavinenie žalovanej na zastavení konania. Potvrdením o neexistencii predmetných bytov žalovaná len deklarovala existujúci faktický stav (ktorý však nezodpovedal právnomu stavu - zápisu v katastri nehnuteľností). Žalovaná nemohla zaviniť, že správa katastra zapísala do katastra nehnuteľností nepravdivé údaje o údajnej rozostavanosti neexistujúcich bytov a v súvislosti s tým upravila aj spoluvlastnícke podiely na spoločných častiach, zariadeniach domu a pozemku. Práve v skutočnosti, že správa katastra zapísala do katastra nehnuteľností údaje, ktoré nezodpovedali skutočnosti a vytvorila tak právnu fikciu o existencii rozostavanosti bytov, je potrebné vidieť prvotnú príčinu a dôvod, pre ktorý žalobkyne návrh na vylúčenie veci z exekúcie museli podať. Napokon žalovaná namietala zmätočnosť a nepreskúmateľnosť uznesenia súdu prvého stupňa v napadnutej časti.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak súd zastavuje konanie (napr. z dôvodu späťvzatia žaloby, pre nedostatok podmienky konania a pod.) musí sa pri rozhodovaní o trovách konania zaoberať najprv tým, či niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie môže spočívať napr. v tom, že účastník podal žalobu vo veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté alebo o ktorej už prebieha iné konanie, že žalobu podal proti niekomu, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, že vzal žalobu späť a pod. Zavinenie treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska (podľa procesného výsledku). Ak zastavenie konania bolo účastníkom zavinené, súd prizná ostatným účastníkom (protistrane) náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p.

Ak je dôvodom zastavenia konania späťvzatie žaloby, žalobca nezaviniť zastavenie konania, ak vzal späť žalobu, ktorá bola podaná dôvodne, pre správanie sa žalovaného (§ 146 ods. 2 druhá veta O. s. p.). Ide najmä o prípady, keď žalovaný po začatí konania žalobcu uspokojil (zaplatil vymáhanú pohľadávku, uzavrel so žalobcom navrhovanú dohodu a pod.). Dôvodnosť podania žaloby treba posudzovať z procesného hľadiska, t. j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania sa žalovaného k požiadavkám žalobcu. Z tohto hľadiska je teda žaloba podaná dôvodne aj vtedy, ak žalovaný uspokojil žalobcu, hoci k tomu nemal právnu povinnosť.

Žalobkyne sa svojou žalobou domáhali vylúčenia nehnuteľností špecifikovaných v žalobnom petite z exekúcie vedenej pod sp. zn. 1Er/1186/2012. V žalobe uviedli, že bývajú v bytovom dome súp. č. XXX, ktorý je zapísaný na LV pre kat. úz. F. č. XXXX (bytový dom na D. X.. Č.. XX - XX S. N.). Žalobkyňa 1/ je vlastníčkou bytu č. X nachádzajúceho sa na D. X.. Č.. XX, tretie poschodie, a spoluvlastníčkou spoločných častí a spoločných zariadení domu a podielu k pozemku XXXX/XXXXXX. Žalobkyňa 2/ je vlastníčkou bytu č. X nachádzajúceho sa na D. X.. Č.. XX, štvrté poschodie a spoluvlastníčkou spoločných častí a spoločných zariadení domu a podielu k pozemku XXXX/XXXXXX. Rozsah ich vlastníckeho práva nik nespochybnil a išlo o stav, ktorý pretrvával do doby, keď zistili, že správa katastra na základe neznámeho úkonu vykonala na LV č. XXXX zápis k 36 rozostavaným bytom na plochej streche bytového domu na D. X. č. XX - XX S. N., ktoré nikdy neexistovali a ani neexistujú. Z dôvodu, že táto skutočnosť je viditeľná voľným pozorovaním, a že pravdepodobne v súvislosti s nejakým pochybným postupom bol vytvorený dojem o rozostavanosti bytov na streche bytového domu na D. X. Č.. XX - XX v prospech spoločnosti INTERSET Bratislava, s. r. o. a p. V. W., podali žalobkyne dňa 17. 8. 2010 na Okresný súd Bratislava II žaloby o určenie, že spoločnosť INTERSET Bratislava, s. r. o. a p. V. W. nie sú vlastníckymi predmetných rozostavaných bytov (konania sú vedené pod sp. zn. 10C/157/2010, 6C/158/2010). Tieto údajne rozostavané byty vo vlastníctve spoločnosti INTERSET Bratislava, s. r. o. boli za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovanej zexekvované, a to podľa exekučného príkazu O.. V. O. č. EX/1132/12 z 20. 7. 2012. Obyvatelia bytového domu podali dňa 25. 7. 2012 žiadosť na Mestskú časť Bratislava - Ružinov o vydanie potvrdenia, že predmetné rozostavané byty neexistujú a ani neexistovali. Mestská časť Bratislava - Ružinov vydala predmetné potvrdenie dňa 4. 9. 2012 a toto potvrdenie vlastníci bytov v predmetnom dome dňa 12. 9. 2012 predložili príslušnej správe katastra a požiadali o výmaz údajov rozostavaných bytov z katastra nehnuteľností a de facto o prerozdelenie spoluvlastníckych podielov jednotlivých (existujúcich) bytov na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a príslušného pozemku vzhľadom na ich výmeru. Z dôvodu, že súdne konania o určenie vedené pred Okresným súdom Bratislava II neboli právoplatne ukončené, rovnako ako konanie o výmaz údajov vzťahujúcich sa k neexistujúcim stavbám, teda ešte nedošlo k zmene zápisu podielov spoločných častí, zariadení a pozemku v katastri nehnuteľností, nemajú žalobkyne inú možnosť ako domáhať sa vylúčenia predmetných nehnuteľností (i keď neexistujúcich) a k nim prislúchajúcim podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach a pozemku z exekúcie, keďže exekútor zahrnul do súpisu veci, ktoré vlastnícky patria iným osobám, než povinnému. Podaním z 26. 5. 2014 žalobkyne vzali žalobu späť s odôvodnením, že správa katastra dňa 20. 11. 2013 vykonala zápis údajov o právach k nehnuteľnostiam do operátu katastra nehnuteľností na základe listiny č. R.-XXXXX/XX na LV č. XXXX, čím došlo k výmazu neexistujúcich rozostavaných bytov, ako aj k zmene spoluvlastníckeho podielu na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20. 3. 2013, č. k. 21C/132/2010-167, právoplatným dňa 18. 4. 2013. Týmto rozhodnutím súd určil, že bytovom dome na D. X.. Č.. XX - XX S. N. rozostavané byty neexistujú a zároveň došlo k uskutočneniu zmeny poschodia v zmysle katastrálneho zákona. Vzhľadom k tomu predmet sporu v tomto konaní zanikol.

Žalobkyne teda podľa názoru odvolacieho súdu nevzali žalobu späť z dôvodov predpokladaných v § 146 ods. 2 druhej vete O. s. p., teda z dôvodov, ktoré by spočívali v správaní žalovanej, ale z dôvodu, že správa katastra vykonala zápis údajov o právach k nehnuteľnostiam do operátu katastra nehnuteľností na základe listiny č. R.-XXXXX/XX na LV č. XXXX, čím došlo k výmazu neexistujúcich rozostavaných bytov, ako aj k zmene spoluvlastníckeho podielu na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20. 3. 2013, č. k. 21C/132/2010-167, právoplatným dňa 18. 4. 2013. Inými slovami „závadný stav“ vo vlastníckych právach žalobkyň bol odstránený vyššie uvedenými rozhodnutiami, čím predmet sporu v tomto konaní odpadol. K späťvzatiu žaloby teda nedošlo z dôvodu správania sa žalovanej (táto dobrovoľne nespĺnila žalovanú povinnosť), ale z dôvodu, že k odstráneniu vadného stavu došlo iným spôsobom (v dôsledku rozhodnutí správy katastra a Okresného súdu Bratislava II v konaní sp. zn. 21C/132/2010). Preto ak súd prvého stupňa dospel k záveru o nedostatku zavinenia žalobkyň na zastavení konania, jeho závery nie sú správne. Tým, že žalobkyne vzali žalobu späť, pretože „závadný“ stav bol odstránený (rozhodnutiami iných orgánov), a teda sa zmenili okolnosti, za ktorých bola žaloba pôvodne podaná, ešte nie je preukázané, že žaloba bola voči žalovanej podaná dôvodne. K záveru, či žaloba bola podaná dôvodne, by v danom prípade bolo možné dôjsť až prejednaním veci a meritórnym rozhodnutím. Aj z uvedeného dôvodu bol nesprávny právny záver súdu prvého stupňa, keď uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňiam trovy konania podľa § 146 ods. 2 druhá veta O. s. p.

Možno teda uzavrieť, že k späťvzatiu žaloby nedošlo pre správanie sa žalovanej, v dôsledku čoho je aplikácia ust. § 146 ods. 2 druhá veta O. s. p. pri rozhodovaní o trovách konania vylúčená. Súd prvého stupňa mal preto vychádzať z toho, že zastavenie konania zaviniť žalobkyne späťvzatím žaloby a vzhľadom na to mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p. a priznať ich náhradu žalovanej. Keďže žalovaná si trovy konania neuplatnila, ani jej v konaní žiadne nevznikli, mal súd prvého stupňa rozhodnúť tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Z týchto dôvodov odvolací súd v zmysle § 220 O. s. p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že žalovanej nepriznal náhradu trov prvostupňového konania.

Výrok uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie zastavené, nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a ich náhradu úspešnej žalovanej nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.